

Universitätsbibliothek Wuppertal

Kleine Texte zum Alexanderroman

Pfister, Friedrich

Heidelberg, 1910

V. Der Brief Alexanders an Aristoteles nach der Historia de preliis in der
Bamberger Fassung

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2947](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2947)

V.

Der Brief Alexanders an Aristoteles nach der
Historia de preliis in der Bamberger Fassung.

f. 212b. I. Scripsit epistolam Aristoteli de causa, quae ei acci- 108 L.
derat:

Alexander Aristoteli gaudium. Admirabiles causas, quae 109 L.
nobis acciderunt, dignum est, ut significantur vobis. Post-
quam percussimus Darium et subiugavimus Persidam et ce-
pimus ire ad Caspiae portas, venimus ad quendam fluvium,
qui habebat in medio civitatem coopertam (arundinibus).¹
Barcellae erant in ipso fluvio.

II. Applicavimus ibi hora diei tertia. Aqua ipsius fluvii
erat amara nimis velut elleborum. In circuitu ipsius civi- 10
tatis erat fluvius quasi stadia quattuor. Quidam audaces
ex nostris iuvenes evaginati gladiis nudi ingressi sunt
fluvium triginta septem; surgentes bestie ipsius fluvii, qui
dicuntur² yppopotami, et devoraverunt eos.

III. Girantes autem fluvium ex alia parte, perreximus
superius et invenimus stagnum mellifluum ac dulcem. Ap-
plicavimus ibi et fecimus succendi focum. Hora vero tertia
noctis exeuntes subito ferae silvestres venerunt ad ipsum

I. Ps.-Kall. 120b, 5—7; 121a, 20—121b, 1; 5; 14—18. Val. 123,
18—20; 126, 12—14; 19; 127, 3—9. Arm. 78, 29—32; 79, 31—32;
37; 80, 9—15. Syr. 359, 21—24; 360, 29; 35; 361, 5—12. Ep. I—V.

II. Ps.-Kall. 121b, 20—122a, 3. Val. 127, 11—20. Arm. 80,
17—20. Syr. 361, 14—23. Hist. 86. Ep. IV—V.

III. Ps.-Kall. 122a, 7—10; 122a, 15—b, 10. Val. 127, 27—29;
128, 3—129, 4. Arm. 80, 24—26; 80, 29—81, 9. Syr. 361, 29—32;
361, 38—362, 16. Hist. 87. Ep. VI—VII.

¹ Ergänze ich nach Ps.-Kall.: κάλαμοι . . . ἀφ' ὧν καὶ ἡ πόλις
ἐστεγασμένη ἦν. Ähnlich Arm. Syr.: Und die ganze Stadt war von
diesen Rohrstengeln überdeckt. — ² qui dicitur *cod.*; quae dicuntur
Landgraf.

stagnum bibere aquam. Erant ibi scorpiones¹ longitudine
110 L. cubiti unius mixti inter se albi² et rubei. Videntes autem
eos venit super nos maxima angustia, qui etiam quidam
ex nostris mortui sunt. Venerunt ibi et leones mire magni-
tudinis et rinocerotes. Omnes istae bestiae exiebant ex
arundineto ipsius stagni. Et erant inter eos porci silvatici
magni valde forciores leonibus habentes dentes perlongum
cubitum unum. Erant ibi pardali et tigrides et scorpiones at-
que elephantum et homines silvatici habentes sex manus; si-
10 militer et feminae eorum. Inter haec habebamus maximas
angustias, quia occurrerunt super nos; cum lanceis et sa-
gittis eiecimus eas a nobis. Posuimus focum in ipsis sil-
vis, ut fugerent ipsae ferae.

IV. Venit super nos bestia mire magnitudinis fortior
elephanto, odontotirannos, et fecit impetum veniendi ad nos; f. 213a.
nos autem discurrerentes huc atque illuc confortando milites,
ut adiuverent se. Ex alia parte irruens bestia occidit ex
nostris viginti sex. Quidam autem milites armati occiderunt
eam.³

20 V. Sequenti vero nocte exeuntes vulpes ex arena et
corcodilli ex arundineto et comedebant corpora mortuorum.
Volabant ibi et vespertilioes tam magni ut columbae;
dentes eorum ut dentes hominis; mordentes homines, tol-
lentes illis nares et aures atque digitos manuum.

VI. Movimus inde et venimus in campum, qui dicitur
111 L. Actia⁴, et applicavimus ibi. Erat in circuitu eius condensa
silva, et erant ibi arbores fructiferae, ex quibus nutriebantur
homines agrestes, habentes formam ut gigantes induti vesti-
mento pellicio. Exeuntes cum longis contis occiderunt ex
30 nostris. Videntes autem defecisse nostros precepimus
nostris militibus, ut vociferarent. Nos autem magnis voci-

IV. Fehlt in Ps.-Kall.; s. o. S. 27, A. 3. Val. 129, 10—24.
Arm. 81, 13—20. Syr. 362, 20—29. Hist. 87. Ep. VIII.

V. Ps.-Kall. 122 b, 10—15. Val. 129, 26—130, 8. Arm. 81,
21—28. Syr. 362, 31—38. Hist. 87. Ep. VIII.

VI. Ps.-Kall. II, 32 (BCL). Arm. 70. Syr. 362, 41—363, 12.
Hist. 103.

¹ scorpium *corr. cod. in* scorpiones; *ebenso unten* Z. 8. — ² al-
vei *cod.*; λευκοί *Ps.-Kall.* — ³ eam *cod.*; eum *Landgraf.* — ⁴ Ἀνά-
φαντον *Ps.-Kall. B.*; Ἀναφήτων *C.*; Ἀναφάνδα *L.*

bus acclamantes, quia non erat illis cognitum audire vocem hominum, timuerunt et fugerunt in ipsam silvam. Nos autem insequentes illos occidimus ex eis sexcentos triginta quatuor. Ceciderunt ex nostris centum viginti septem. Stetimus ibi tres dies comedentes poma ipsarum arborum.

VII. Deinde venimus ad quendam fluvium, in quo erat civitas locuples valde. Hora vero incumbente nona venit super nos quidam magnus homo agrestis, pilosus ut porcus. Precepi militibus meis, ut apprehenderent eum. Impetum autem facientes super eum neque timuit neque fugiit, sed 10 stetit intrepidus. Precepi autem venire puellam et iussi eam expoliari atque mittere ante eum. Ille autem impetum faciens apprehendit eam et stetit in parte.¹ Cucurrimus, ut tolleremus eam illi; mugiit ut fera et quamvis cum maxima angustia apprehendimus eum. Precepi illum ligari et occidi in ignem.²

VIII. Iterum movimus inde et venimus in alium cam- 112 L. pum, in quo ab hora diei prima exiebant arbores et crescebant usque in horam sextam. Ab ora autem sexta usque ad occasum solis descendebant subtus terram. Iste arbores 20 ferebant fructus odoriferos. Precepique quibusdam hominibus meis, ut tollerent ex liquore ipsarum arborum. Illi autem accedentes propius, exierunt demones et flagellarunt eos. Audivimus vocem de celo allatam precipientem nobis, f. 213b. ut ne unus quidem incideret aliquid ex ipsis arboribus, quia, si factum fuerit, moriemini. Erant ibi et mitissima volatilia. Qui autem volebant eos tangere, exiebat ignis et incendebat eos.

IX. Venimus in fines Oceani maris, in quo sunt cardines caeli. Audivimus in ipso mari loquentes homines linguam 30 Grecam. Quidam vero ex militibus nostris exuentes se vestimentis suis voluerunt ingredi per mare ad ipsam insulam. Surgentes bestie, quae vocantur carcyni, et appre-

VII. Ps.-Kall. II, 33 (BCL). Arm. 71. Syr. 363, 13—29. Hist. 104.

VIII. Ps.-Kall. II, 36 (BCL). Arm. 71. Syr. 363, 42—364, 10. Hist. 105.

IX. Ps.-Kall. II, 38 (BCL). Arm. 72. Syr. 364, 15—28. Hist. 114.

¹ stetit in parte *cod.*; statim edit partem *verm. Landgraf. Arm.*: μακρὰν ἀπελθὼν καταμόνας κατήσθιεν. *Hist.*: stetit ex parte. —
² ignem *cod.*; igne *Landgraf.*

henderunt viginti milites et submerserunt eos in profundo maris.

X. Abinde venimus ad quendam locum, in quo erat arbor, quae non habebat fructum neque folia et sedebat super avis, quae habebat super caput suum lucentes radios sicut sol, quae vocabatur Fenix.

XI. Deinde venimus ad montem, et erat sub eo ripa, 113 L. in qua pendeat catena aurea, et habebat ipse mons gradus
10 montem cum aliquantis militibus meis et inveni ibi palacium
habentem limitarem et superlimitarem et fenes(tras)¹ et tim-
pana et cymbala ex auro. Et erat templum ibi totum aureum et erat ibi lectus cum preciosa lectisternia. Iacebat ibi unus homo magnissimus atque clarissimus, indutus veste alba bambicea ornata ex auro et lapidibus preciosis. Vidi ibi et auream viniam ferentem botros ex lapidibus preciosis adoravique ipsum hominem et descendi.

XII. Deinde perrexi per continuos² quindecim dies et veni in terram, quae dicitur Prasiaca. Cognoscentes autem 20 habitatores terre illius adventum nostrum adduxerunt nobis xenia, pelles ex piscibus, habentes figuras ex pelle pardoleonis, et pelles murenarum longitudine cubitorum sex.

X. Fehlt in Ps.-Kall. Syr. 364, 37—40. Hist. 106, p. 239, 22 bis 240, 6.

XI. Ps.-Kall. III, 28 (BCL). Syr. 365, 11—43. Hist. 106, p. 238, 17 bis 239, 6.

XII. Ps.-Kall. 122b, 15—17; 125b, 10. Val. 130, 14—16; 135, 11. Arm. 81, 33; 84, 37—85, 9. Syr. 366, 17; 369, 18—33. Hist. 107, p. 241, 9—14. Ep. XXII; vgl. XXI.

¹ *So verb. Heraeus*; limitarem et super limitares et fenes *cod. Ich verm.*: limitarem (Ps.-Kall. περίβολος), et superliminaria (Leo las statt ὑποζύγιον vielleicht ὑπερδύριον), et senes (Ps.-Kall. πρεσβύτης; s und f im *cod.* sehr ähnlich geschrieben; vgl. o. S. 1, 17, wo Kübler syson liest, ich fyson), et. Die spätere *Historia emendiert*: habentem limitarem (liminaria *Seitenstett.*) et fenestras et (et *fehlt Seitenstett.*) regias ex auro. *Landgraf*: habentem luminaria superliminaria et fenestras. — ² *continuos cod.*; continuas *Landgraf*.
